

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΕΡΑΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πανοσιώτατοι καί Αϊδεσιμώτατοι Λειτουργοί τοῦ Ὑψίστου

Χάρις ὑμῖν εἴη καί ἔλεος παρὰ Κυρίου

Ἡ σωστική διακονία ἦν ὁ Κύριος ἀνέθεσεν εἰς ἡμᾶς δέν ἀφορᾶ τὰ σώματα ἀλλά τὰς πολυτίμους ψυχὰς ὑπέρ ὧν ὁ Κύριος ἐθυσίασεν ἑαυτόν καί προτρεπτικῶς εἶπεν: «Τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;»

Οὐδέν ἄλλο εἰμὴ τό θεϊκόν αἶμα, τό μόνον ἱκανόν ἵνα πλύνη καί καθάρῃ τήν ἀθάνατον καί αἰώνιαν ψυχήν ἀπό τοῦ ρύπου τῆς ἁμαρτίας.

Τοιαύτην ὄθεν ἀξίαν ἔχουσα ἡ θεοφιλῆς ψυχή, ὡς τό πολυτιμότερον ἐν τῷ κόσμῳ πράγμα, ὀφείλει νά ἐμβάλλῃ ἡμᾶς εἰς σκέψιν σοβαράν καί προσοχήν καί πρώτην καί κυρίαν μέριμναν τῆς ζωῆς μας τήν ἐξασφάλισιν τῆς σωτηρίας αὐτῆς.

Πρός τοῦτο, ὁ Θεός ἔδωσε ἰδίαν συμπαραστάσιν διά τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί τῶν διαδόχων των, Ἀρχιερέων, καί ἱερέων τῆς Ἐκκλησίας Του, καί ἐντολήν εἰπών πρὸς τόν πανδοχέα τῆς Ἐκκλησίας πνευματικόν: «Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ καί ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχασθαι με ἀποδώσω σοι».

Πιστεύομεν ὅτι γίνεται ἀντιληπτόν, ὀπόση ἡ εὐθύνη μας ἔναντι Θεοῦ διά τήν μή κατά Θεόν περιποίησιν τῆς ἁμαρτωλῆς ψυχῆς ὑπό τό ἐπιτραχήλιόν μας.

Θέλει ζητηθῆ ἀπό ἡμᾶς ἡ ἀπώλεια αὐτῆς, εἴτε ἐκ τῆς ἀπειρίας μας, εἴτε ἐκ τῆς ἀμελοῦς καί ἐπιπολαίας προσοχῆς εἰς τὰ τραύματα αὐτῆς ἐκ τῆς ἁμαρτίας. Καί τό κρίμα τῆς ψυχῆς ἐπικρεμῶμεν ἐπὶ τοῦ τραχήλου μας φέροντες εἰς τό κριτήριο τοῦ Θεοῦ, παρεκτός τῶν ἀτομικῶν ἁμαρτιῶν μας, ἐπὶ πλέον καί τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐξομολογηθέντων καί ἀφόβως καί ἐπιπολαίως συγχωρηθέντων βαρέων σφαλμάτων.

Ὅθεν, προτρεπόμεθα ὅπως ὡς καλοί ἰατροί τῶν ψυχῶν ἐν φόβῳ Θεοῦ καί κατά τὰ κεκανονισμένα ὑπό τῶν Πατέρων κανονίζετε τοὺς ἐξομολογουμένους, μή χαρίζομενοι εἰς τοὺς ἔχοντας σοβαρά ἁμαρτήματα, ἵνα μή τό αὐτό κρίμα φέρετε εἰς ἑαυτούς πρὸς ἀπολογία ἐκ τῶν Θεῶν περὶ ἄλλοτρίων ἁμαρτημάτων. Μὴ συγχωρεῖτε προχείρως

καί ἄνευ κανόνος τοὺς ἁμαρτάνοντας μεταδίδοντες εὐκόλως καί ἀναξίως τὰ ἄχραντα μυστήρια, ἐπὶ παροργισμῷ τοῦ Θεοῦ.

Παρατηρεῖται δυστυχῶς τό φαινόμενον τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ διακριτικοῦ πνευματικοῦ ὑπό τοῦ ἀσυνέτως ἐξομολογουμένου καί ἡ σπουδή του πρὸς τόν ἐλαστικόν, ὥστε ἀμφοτέρω καί πνευματικός καί ἐξομολογούμενος νά τύχουν τῆς αἰωνίου κολάσεως.

Προσοχή μή συγκοινωνεῖτε ἀλλοτρίαις ἁμαρτίαις, οὐδέν δικαίωμα ἐλάβετε παραλόγου συγχώρησεως βαρέων ἁμαρτιῶν. Δέν εἶναι διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας τοῦτο, ἀλλά τοῦ διαβόλου.

Ἐπὶ τούτοις, ἐφιστῶμεν τήν προσοχήν εἰς πάντας τοὺς ἱερεῖς ὅπως μή μεταλαμβάνετε νεοημερολογίτας.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ μετάδοσις τῶν ἀχράντων μυστηρίων εἰς τοὺς μή ἔχοντας ἀληθῆς ὀρθόδοξον φρόνημα. Δέν δύναται ὁ νεοημερολογίτης, ὅστις ἀνήκει εἰς τήν οἰκουμενιστικὴν ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία διαθρησκευτικῶς συμπροσεύχεται μετὰ αἰρετικῶν, παπικῶν προτεσταντῶν, διαμαρτυρομένων ἀκόμη καί ἐξωχριστιανῶν πού μεταδίδει «τὰ ἅγια» προκλητικῶς καί ἐπισήμως εἰς παπικούς καί ἀθέους, ὁ τοιοῦτος προσερχόμενος νά μετέχη καί τῆς τραπέζης τοῦ Κυρίου!

Βαρέως ἁμαρτάνουν οἱ ἐλαστικοὶ ἱερεῖς κοιννοῦντες τούτους καί ἐπισύρουν εἰς ἑαυτούς τό κρίμα τῆς Θεομπαιξίας καί τόν σκανδαλισμόν τῶν ἀγωνιστῶν τῆς πίστεως, διά τόν ὁποῖον σκανδαλισμόν ὁ Κύριος εἶπεν, «οὐαὶ τῷ σκανδάλῳ».

Διά τήν εἰσδοχήν δέ νεοημερολογιτῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τυγχάνει, ὁμολογία πίστεως καί χριστιανισμοῦ διὰ ἁγίου μύρου, συμφώνως πρὸς τόν Α' Κανόνα τοῦ Μ. Βασιλείου διὰ τοὺς σχισματικούς καί πολλῶ μᾶλλον διὰ τοὺς αἰρετικούς οἰκουμενιστάς.

Οἱ μή συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἐντολάς τῶν Πατέρων ἀλλά κατά τό δοκοῦν αὐτοῖς πράσσοντες, οὗτοι δέν εἶναι ἐνσωματωμένοι εἰς τόν περί ὀρθοδοξίας ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι δέν ἰδεολογοῦν, ἀλλ' ἰδιορρυθμοῦν καί συνεπιπῶς εἶναι ξένοι πρὸς τό πνεῦμα καί τό γράμμα

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

Οί Πατέρες της Ίερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου ἐξακολουθοῦν νά δέχονται πιέσεις διά νά προδώσουν τήν Ὁρθόδοξον συνειδησίν των. Εἰς τάς οικονομικάς κυρώσεις προσετέθη ἐσχάτως καί ἡ ἀπαγόρευσις τῆς προσεγγίσεως εἰς τήν Μονήν φορτηγῶν ὀχημάτων. Πλήν ὅμως αἱ ἀσκηθεῖσαι πιέσεις ἔφεραν ἔν μικρόν ἀποτέλεσμα. Ἐπιτρέπεται ἡ προσέλευσις τῶν ἐπισκεπτῶν εἰς τήν Μονήν, ἄν καί μετά δυσχερειῶν τινων.

Ἡ Ίερά ἡμῶν Σύνοδος διωργάνωσεν ἐν Ἀθήναις ἀνοικτήν συγκέντρωσιν συμπαραστάσεως πρός τήν ἀγωνιζομένην Ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου. Αὕτη ἐγένετο εἰς τά προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τήν Δευτέραν 14/27 Μαΐου. Οἱ συγκεντρωθέντες (περί τάς 3.000 καί πλέον) ἐξέφρασαν τήν δυσαρέσκειάν των διά τόν συνεχιζόμενον διωγμόν των ζηλωτῶν Πατέρων ἀλλά καί διά τήν συνεχιζομένην ἀποθησαυριοποίησιν τοῦ κράτους μας. Κεντρικός ὁμιλητής ἦτο ὁ Σεβασμιώτατος Μητρ. Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος.

Ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τήν ὁμιλίαν αὐτοῦ, ἀνέφερε μεταξύ τῶν ἄλλων ὅτι μέ τήν εἴσοδον τῆς μασονίας εἰς τάς τάξεις τοῦ Ὁρθοδόξου κλήρου, κατά τά τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος, ἐπεχειρήθη ἡ ἄλωσις τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκ τῶν ἔσω. Οἱ Μασόνοι κληρικοί προεχώρησαν εἰς τήν εἰσαγωγὴν καινοτομιῶν, ὅπως ἡ ἡμερολογιακὴ μεταρρυθμίσις καί ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἠκολούθησαν οἱ διωγμοὶ κατά τῶν Ὁρθοδόξων, οἱ ὅποιοι ἀνέδειξαν καί μάρτυρας, ὅπως ἡ νεομάρτυς Αἰκατερίνη Ρούτη κ.ἄ.

Οἱ καινοτόμοι προεχώρησαν εἰς τήν «ἄρσιν τῶν ἀναθεμάτων» ἐπὶ πατριαρχείας Ἀθηναγόρου Σπύρου καί ἀργότερον εἰς τάς προδοτικὰς συμφωνίας τοῦ Σαμπεζύ

καί τοῦ Μπελεμέντ, καθὼς καί προσφάτως εἰς τὰς πανθηρσχειακάς συμπροσευχὰς τῆς Ἀσίτζης. Σύμμαχόν των ἔχουν τὰ Μ.Μ.Ε. (ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Μ.Μ.Τ., Μέσα Μαζικῆς Τηλετυφλώσεως). Δι' ὄλων αὐτῶν προωθείται ἡ Παγκοσμιοποίησις καί ἡ ἐκκλισις τῶν ἡθῶν.

Ὅσοι ἀντιδρῶν εἰς αὐτὸ διώκονται. Ἡ Ίερά Κοινότης τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἐμποδίζει τοὺς Πατέρας τῆς Ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου νά πολιτεύωνται ἀκωλύτως καί ἐλευθέρως συμφώνως πρός τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Μοναχικοῦ ιδεώδους ἐν τῇ Ἀθωνικῇ πολιτείᾳ. Προσπαθεῖ διά σειρᾶς οικονομικῶν πιέσεων νά κάμψη τὸ φρόνημά των.

Καί ὁ Σεβασμιώτατος κατέληξεν:

«Ἐμεῖς ὅμως ἔχομε βοηθὸ καί σκεπαστὴ μας τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος “τά μωρά καί τὰ ἐξουθενημένα τοῦ κόσμου τούτου ἐξελέξατο, ἵνα τοὺς σοφοὺς κατασχύνῃ”. Οἱ Πατέρες τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου ἔχουν ὑψώσει τήν σημαίᾳ τοῦ ἀγῶνος πέραν τῶν 25 ἐτῶν καί δέν τήν ὑποστέλλουν, διότι πιστεύουν ὅτι μ’ αὐτόν τὸν τρόπο δοξάζεται ὁ Θεός. Ἐμεῖς ἔχομε νά τοὺς ποῦμε: ἀδελφοί, κουράγιο· εὐρισκόμεθα κοντὰ σας. “Εἰ ὁ Θεός μεθ’ ἡμῶν, οὐδεὶς καθ’ ἡμῶν”. Ἄς συνεχίσωμε, λοιπόν, τὸν ἀγῶνα μας. Ἄς συνεχίσωμε τὸν ἀγῶνα γιὰ τήν Ὁρθοδοξίᾳ μας. Ἀγῶνα τὸν ὅποιο ὅλοι ἐσεῖς λαμπρύνετε μέ τήν παρουσίᾳ σας ἐδῶ... Νά εἴσθε βέβαιοι ὅτι ἡ νίκη εἶναι μαζί μας. “Ἀδελφός ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενοι ὡσεὶ πόλις ὀχυρά”. Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία! Χριστὸς Ἀνέστη!».

Ἠκολούθησαν χαιρετισμοὶ τῶν συνδιοργανωτῶν τῆς συγκεντρώσεως καί ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο πορεία πρός τήν Βουλὴν ὅπου ἐπεδόθη σχετικὸν ψήφισμα.

Δυστυχῶς, τὸ γεγονός τῆς συγκεντρώσεως «ετάφη»

τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας, ἀπορρίπτοντες τήν ὁμολογίαν καί τὰς προϋποθέσεις του ὡς τὰς διεχάραξαν οἱ πρῶτοι Ἀρχιερεῖς μας ἐν ἔτει 1935 καί ἀκολούθως εἰς ἄλλας χρονολογίας καί ἡ Ἱ. ἡμῶν Σύνοδος ἐπανελάβεν ἐν ἔτει 1974 δι’ Ἐγκυκλίου τῆς.

Διὰ τὰ ὑ τὰ :

Ἐφιστῶμεν τήν προσοχὴν ὑμῶν εἰς ὑπακοήν καί ἐναρμόνισιν τῶν πνευματικῶν καθηκόντων σας πρός τήν αὐτὴν καί μίαν ἐξ ἀρχῆς παραδοσιακὴν γραμμὴν τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας, πρός ἀποφυγὴν ἀνομοιομορφίας, διχοστασιῶν καί σκανδαλισμῶν καί κατακρίσεων ἔσωθεν καί ἔξωθεν καί, τὸ χεῖριστον, πτώσιν τῶν ἀδυνάτων μέ αἰτιολογίαν τήν ἱεροκατηγορίαν.

Δηλοῦται ἔτι ἅπαξ ὅτι ἡ αὐτὴ ἰδεολογία ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος καί εἰς τὸ διηνεκές διαμένει καί δέον νά ἐφαρμόζεται, διὰ τήν πληρότητά τῆς καί τήν ὁμοιομορφίαν τῶν ἱερατικῶν καθηκόντων συμφώνως πρός τοὺς Πατέ-

ρας τῆς Ἐκκλησίας καί τήν Ἐγκύκλιον τοῦ 1974 «Οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν».

Οὐδεμία συγκατάβασις χωρεῖ εἰς τὰ τῆς πίστεως, καθ’ ἣ καί αὐτὸ τὸ βάπτισμα τῶν νεοημερολογιτῶν θεωρεῖται ἄκυρον, διότι πέραν τοῦ οἰκουμενιστικοῦ μανδύου πού περιεβλήθη ἡ Ἐκκλησία των, οὔτε ὁ τύπος τῶν τριῶν καταδύσεων ἐπὶ τὸ πλεῖστον τηρεῖται, ἀντικατασταθεῖς διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ὕδατος τῆς κολυμβήθρας εἰς τὸν βαπτιζόμενον.

Δέον ὅθεν ὅπως κρατῶμεν ἐπακριβῶς τήν ἱεράν παρακαταθήκην τῆς Ἐκκλησίας μας ἵνα εὐοδῶται ὁ ἱερός ἡμῶν ἀγῶν καί ἡμεῖς ὡς γνήσιοι φύλακες τῆς ὀρθοδοξίας καί ὑπηρετῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀξιωθῶμεν τῆς τιμῆς παρά Θεοῦ μετὰ τῶν ὁμολογητῶν τῆς πίστεώς μας.

Μετ’ εὐχῶν διαπύρων

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος